KOMPOT

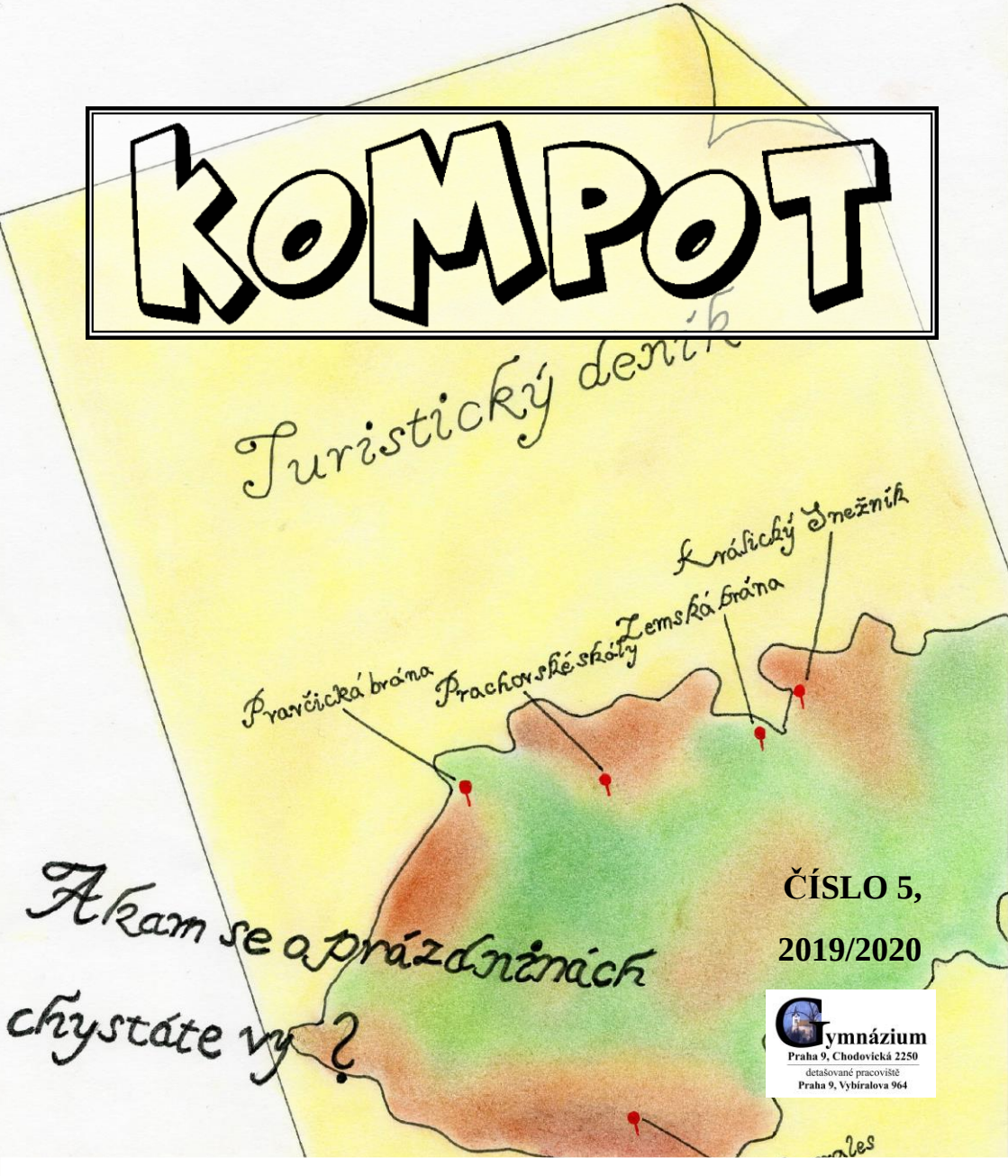

ČÍSLO 5,

2019/2020

Gymnázium
Praha 9, Chodovická 2250
detašované pracoviště
Praha 9, Vybíralova 964

ZATÍM SE VYDEJTE NA CESTU PO STRÁNKÁCH NAŠEHO NOVÉHO ČÍSLA…

ÚVODNÍK

Ahoj všichni! Jak se vám daří? A co škola doma? Známky už se pomalu uzavírají, a my máme tím pádem více času psát další články do nového vydání. Na co se tedy můžete těšit? Přečtete si hned několik rozhovorů - s paní ředitelkou, s paní profesorkou Dittmayerovou nebo se zdravotní sestrou - paní Andrasovou. Dále jsme si pro vás připravili články o svobodě a celkově o nouzovém stavu. Také jste přemýšleli, jak to teď bude s cestováním? Navzdory všemu si užijte krásné prázdniny.

Za celou redakci zdraví Magdaléna Pokorná

REDAKCE

Redaktoři:

Prima A:Vendula Sikačová, Veronika Vlčková, Zuzana Kernerová, Matěj Kubeš

Sekunda A: Kristýna Bartošová, Malvína Bruothová, Pavlína Dvořáková, Alice Formanová, Nikola Janeba, Zoe Kvitová, Anežka Noskova

Tercie A: Magdaléna Pokorná, Natálie Přindová, Berta Smolíková

Obálka: Malvína Bruothová

Koláž: Zoe Kvitová

Technický redaktor: Richard Vacek, tercie A

OBSAH

Rozhovor s paní ředitelkou…….3

Distanční výuka z pohledu učitele……..……4

Koronavirus v ČR očima zdravotní sestry……..5

Svoboda a nouzový stav……..8

Volný čas v době koronavirové…….10

Život v karanténě……...10

Trocha koronavirové statistiky…….11

Jak vyrobit obal na sešit…….13

Příběh……14

Báseň……..14

Komiks……...15

ŽIVOT VE ŠKOLE (MIMO ŠKOLU)

ROZHOVOR S ŘEDITELKOU GYMNÁZIA – PANÍ MGR.ZUZANOU SUCHOMELOVOU

Zajímalo by nás, jak obtížné bylo řídit školu v takto nestandardních podmínkách.

Pozice ředitele školy není jednoduchá ani při běžném chodu školy, kdy vytváří koncepci školy, stanovuje cesty, kterými se bude její rozvoj ubírat. Vedle výchovně vzdělávacího procesu a zabezpečení personálního obsazení se zabývá i zajištěním materiálních podmínek školy, a to vše v souladu s platnými předpisy. V osobnosti ředitele školy se tedy setkává několik profesí, zejména manažer, pedagog, psycholog, právník a ekonom, nese zodpovědnost za vše, co se školou souvisí (a je tedy stále „jednou nohou za mřížemi“ ☺).

Po vyhlášení Mimořádného opatření pro mě byla asi největším problémem nejistota. Jak správně postupovat v konkrétních situacích a jak dlouho doporučená opatření budou platit? Nařízení vlády či doporučení našeho zřizovatele přicházela kolikrát na poslední chvíli, situace se často řešily téměř z hodiny na hodinu. Zodpovědnost za dopad všech rozhodnutí ležela jako vždy - na řediteli. ☺

Bylo třeba reagovat co nejrychleji - najít způsob vzájemné komunikace mezi pedagogy a žáky a zvolit nejvhodnější cestu předávání obsahu učiva. Musím říct, že díky velké většině našich pedagogů a mým dvěma zástupcům, kteří se distanční formě výuky postavili čelem, nebáli se učit novým metodám a inovovat svůj přístup k hodnocení vaší práce, se nám společnými silami podařilo výuku zachovat a zapojit do ní všechny žáky.

Rády bychom se zeptaly, jaká jsou hygienická opatření u maturit a přijímacích zkoušek.

Hygienická opatření jsou u přijímacích zkoušek i zkoušky maturitní velmi podobná. Jako škola máme povinnost zajistit průběžnou dezinfekci všech využívaných prostor a umístění dezinfekčních prostředků ke vchodu do budovy a ve všech užívaných učebnách, jejich větrání každou hodinu, omezit počet lidí v místnosti (max. 15 osob) a udržovat mezi nimi rozestupy minimálně 1,5m, dbát na zakrytí dýchacích cest ve společných prostorách.

V učebnách jsou k tomuto účelu rozmístěny lavice dle speciálního plánku, podobně je upravena i místnost pro maturitní zkoušku, která se musí obejít bez ubrusů a květinové výzdoby. Místa pro přípravu ke zkoušce („potítko“), pro vlastní zkoušení i pro zkoušející jsou zdvojena, aby jejich dezinfekce nenarušila časový harmonogram zkoušky. Zvláštní pravidla platí i pro použití vlastních pomůcek k didaktickému testu z matematiky (kalkulačky a Tabulky) – žáci je vkládali do papírových obálek, kde ležely v karanténě, než mohli vyučující matematiky zkontrolovat, zda mohou být u zkoušky použity.

Přes všechna výše zmíněná (i nezmíněná) opatření a nařízení je třeba si zachovat chladnou hlavu a „zdravý selský rozum“, jen tak vše (snad bez větších problémů) zvládneme a budeme se opět moci vrátit do starých kolejí. I když vlastě ne tak zcela. Říká se, že všechno zlé je k něčemu dobré. A tak jsme i z této nepříjemné situace vytěžili zkušenosti a postupy, kterými obohatíme běžnou prezenční výuku a které napomůžou i zlepšení vzájemné komunikace mezi našimi dvěma pracovišti.

Užijte si prázdniny a v září se těšíme na shledanou tváří v tvář.

Rozhovor vedly Berta Smolíková a Natálie Přindová, 3.A

DISTANČNÍ VÝUKA Z POHLEDU UČITELE – ROZHOVOR S PANÍ PROFESORKOU DITTMAYEROVOU

Co se Vám na tomto typu výuky líbí?

Líbí se mi, že nemusím ráno vstávat v 5:50. Také je fajn, že se testy samy opravují (když se mi to povede dobře zadat).

Co se Vám naopak nelíbí?

Nelíbí se mi, že na některé testy a práce musím dost dlouho čekat. Ale nejhorší je, že při výuce přicházím o přímý kontakt se studenty (i kolegy), a tím pádem i o spoustu legrace. Také mi chybí přímá zpětná vazba (z očí do očí). Takže v září se budu do školy opravdu těšit.

Jak těžké bylo přejít na současnou on-line výuku?

Všichni, kdo mě znají, vědí, jaký je můj vztah k počítačům a všem podobným technologiím: "Jsou věci mezi nebem a zemí - a to jsou právě počítače!"

Ale po nějakém čase jsem si docela zvykla. Třeba nakonec budeme spolu psát v září písemné COVID-opakování do školních tabletů. Kdo ví…

Zabere Vám tato forma výuky více času?

Více času asi ne. Dříve jsem nejvíce času věnovala asi opravování písemek (je to trochu sisyfovská práce - vyčistit si celý stůl od všech hromádek, které ale pořád přibývají), ale od té doby, co za mě často opravuje G Suit, mohu mnohem více času věnovat tvorbě nových příprav, které snad fungují v nových podmínkách.

Hlavně od otevření prvního stupně základních škol mám pocit, že to jde skoro samo.

Anežka Nosková

KORONAVIRUS V ČR OČIMA ZDRAVOSTNÍ SESTRY

Šárka Andrasová, zdravotní sestra s 32 letou praxí, jež pracuje na dětské jednotce intenzivní péče v Thomayerově nemocnici. Jak sama vnímá situaci koronaviru a v jakých podmínkách musí personál nemocnice pracovat? I tyto otázky jsou v našem interview zodpovězeny.
Vzhledem k blízkému příbuzenskému vztahu se celý rozhovor vede v důvěrném duchu, tedy si po celou dobu vzájemně tykáme.

Ahoj mami, ještě než se pustíme do otázek týkajících se koronaviru, tak se tě zeptám, co všechno obnáší práce zdravotní sestry na JIP?

Spočívá především v péči o akutně a rizikově nemocné děti. Podáváme jim léky, zavádíme intravenózní kanyly, ředíme a podáváme infuze, odsáváme z tracheostomických kanyl, cévkujeme, odebíráme krev a samozřejmě asistujeme doktorům u specializovaných zákroků. Dále pak zajišťujeme hygienické potřeby dětí, jako je koupání nebo přebalování. Pochopitelně, pokud toho pacienti nejsou schopni sami, je krmíme.

Asi nejsem jediná, kdo neví, co to jsou tracheostomické kanyly, k čemu slouží?

Když za dítě musí dýchat přístroj, zavede se kanyla, jež je na přístroj napojena, do průdušnice skrze krk. Zajistí to tak komfortnější dýchání dítěte na ventilátoru.

O jak staré děti se tam tak staráte?

Od narození do 19 let.

A nyní již k momentální situaci. Z masových médií jsme se všichni měli možnost dozvědět, že i v nemocnicích byly roušky nedostatkové zboží. Platilo to i u vás na oddělení?

Ano.

Jak jste tento problém řešili?

Měli jsme nařízeno používat pouze jednu roušku na celou dvanáctihodinovou směnu, což celý personál značně rozzlobilo.

Foto: Kateřina Šlosárová

Proč vás to tolik rozzlobilo? Znamená to tedy, že opakovaně používaná rouška již nemá takový účinek?

Jasně, že nemá, ta rouška už je infikovaná. Byli jsme naštvaní hlavně proto, že jsme se báli, že se nakazíme a potom virus přineseme domů rodině.

V nedávné době se do Česka dopravilo několik kusů roušek ze zahraničí, máte jich již nyní dostatek?

No, to teda nevím. Smíme užívat dvě na směnu, což se dokonce i kontroluje, ovšem je to stále málo. Ale jednorázových již máme celkem hodně.

A kolik jste měli těch lepších roušek k dispozici na směnu před vypuknutím pandemie?

Před tím jsme používali jen ty jednorázové, lepší nebyly třeba.

Koronavirus napadá především starší osoby, setkali jste se již na dětském oddělení také s nějakým případem?

Ano, měli jsme tam miminko, které se nakazilo od rodičů, oba dva, maminka i tatínek, byli pozitivní. To je však jediný případ, jinak u nás ležely jen děti s podezřením na nákazu, která se následně vyloučila.

I u vás se jistě zvýšila bezpečnostní pravidla, jak se tedy liší nynější směny od těch, které probíhaly ještě před vypuknutím pandemie?

Foto: Kateřina Šlosárová

Musíme trvale nosit lepší roušky, nesmíme je sundat, a pokud leží na infekčním lůžku dítě s podezřením na COVID-19, používáme ochranné pomůcky, se kterými jsem se za celou svoji kariéru ještě nesetkala, jako třeba štít. Doktoři jsou rozděleni do dvou skupin, které se střídají po týdnu. Kdyby se jeden doktor nakazil, zůstává celá skupina doma v karanténě.

Pár metrů od vchodu na tvé oddělení se nachází vchod na plicní kliniku, kde se od nakaženého taxikáře nakazilo několik zdravotních sester. Pánovi chybně diagnostikovali zápal plic, následně se však potvrdil COVID-19. Myslíš si, že došlo k profesnímu selhání?

Ne, nedošlo. V tu dobu nebyla ještě vládní nařízení ohledně toho, jak postupovat s pacientem s příznaky COVID-19. Protože nevěděli, že tuto nemoc má, přistupovali k němu jako ke standartnímu pacientovi. Ale hlavně neměli potřebné ochranné pomůcky, kterých byl v tu dobu nedostatek, takže by se ani chránit pořádně nemohli.

Domníváš se, že když jsou nyní se situací všichni obeznámeni, nebude se již tento případ opakovat?

No, my bohužel stále nevíme, jak ten vir funguje. Když je potom na oddělení fofr, rychle se převlékáme, jelikož pospícháme za dalším pacientem, tak se může stát, že se někdo o něco jen otře a nakazí se. Ale samozřejmě se všichni snažíme chovat co nejopatrněji. Snad se to už opakovat nebude.

Já vím, že nejsi viroložka nebo epidemioložka, ale jak dlouho si myslíš, že Česká republika bude v nouzovém stavu?

Tak to si netroufám ani odhadovat. Tohle bych opravdu nechala na odbornících. Rozhovor vedla Veronika Andrasová

SVOBODA A NOUZOVÝ STAV

Svoboda je jedním ze základních práv občana. Jednotlivá práva jsou zakotvena v Ústavě a Listině základních práv a svobod, což jsou základní právní normy, na kterých stojí celý náš právní systém.

Abych řekla pravdu, zatím nikdy jsem nebyla nucena zamýšlet se příliš nad jednotlivými ustanoveními. Byly to pro mě jen věty, které se učím do některého z předmětů. "Každý občan může činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá. Osobní svoboda je zaručena. Svoboda pohybu a pobytu je zaručena. Každý, kdo se oprávněně zdržuje na území státu, má právo svobodně je opustit. Každý občan má právo na svobodný vstup na území státu. Právo pokojně se shromažďovat je zaručeno." Až dosud jsem tyto normy nevnímala. Když jsme se rozhodli jet na dovolenou k moři, jeli jsme. Chtěli jsme si zalyžovat v Alpách? Proč ne? Pojedeme. Byli jsme tam i se školou. Proč by to také nemělo jít? Možná bychom tuto svobodu pohybu vnímali jinak, pokud bychom žili před rokem 1989. Pokud chtěl někdo za hranice, musel mít většinou povolení: Až na pár výjimek, kdy se cestovalo do socialistických států. Protože jsem ale tuto dobu nezažila, nedokážu si to ani příliš představit. Pro mě bylo cestování od mala samozřejmostí.

Bohužel nastala situace, které toto vše změnila. Objevil se nepřítel, se kterým se těžko bojuje, a než se najde zbraň, musí se alespoň omezit ztráty na životech. Opět se musím zamyslet nad tím, jak člověk vnímá tuto nemoc a z ní pramenící omezení, když o ní slyší v televizi, čte na internetu, nebo když se ho to bezprostředně týká. Ať už loni nebo začátkem roku se začaly objevovat zprávy o nemoci, která se ve velkém začíná šířit v Číně a na niž tam umírají lidé. Takové zprávy jsme zaznamenali už v i minulosti. Epidemie SARS, MERS, ebola v Africe. Dozvěděli jsme se o těchto problémech, ale byly pro nás daleko. Jako by se nás netýkaly. Letos je to jinak. Začalo to možná v Číně. Ale potom to najednou výrazně zasáhlo Itálii. To už většina z nás zpozorněla. Je to o něco blíže. Jezdíme tam na dovolenou. Nikdo si ale neuvědomoval, co přijde.

Nevím, kdo zdravotní situaci podcenil více. Vlády jednotlivých zemí? Turisté? Na to se hledá těžko odpověď, protože ze začátku bylo málo informací o tom, o jak nebezpečnou epidemii může jít. Nemoc se začala šířit. Umírají lidé. V mnoha státech nestačí zdravotní sytém léčit nemocné.

Znovu se můžeme podívat na ustanovení Ústavy a Listiny. I tyto situace jsou zde řešeny. "Každý má právo na život. Lidský život je hoden ochrany. Každý má právo na

ochranu zdraví. Občané mají na základě veřejného pojištění právo na bezplatnou zdravotní péči a na zdravotní pomůcky za podmínek, které stanoví zákon." Co je víc? Svoboda pohybu, nebo život a zdraví? Každý z nás určitě odpoví, že to druhé. I zákon říká, že tyto svobody (pohyb, cestování) mohou být omezeny zákonem, jestliže je to nevyhnutelné mimo jiné pro udržení veřejného pořádku, ochrany zdraví. Vláda reagovala na situaci v okolních státech, uzavřela hranice a vyhlásila nouzový stav. To je takový stav, kdy mohou být některé situace řešeny operativně vládou na základě vydaných nařízení, která omezují práva a svobody. Bez vyhlášení tohoto stavu, který schvaluje Parlament, by to jinak nešlo.

Jak se mě osobně tento stav dotkl? Nejsem sama, kdo zajásal, že nebude škola. To bude paráda. Jak plynou týdny, zjišťuji, že to taková paráda není. Současný stav mi více bere než dává. Ano, nemusím chodit do školy. Neznamená to ale, že se nemusím učit. Učení je také daleko složitější. Zejména u technických předmětů schází výklad a procvičování. A také mi chybí kamarádky, setkávání se s širokou rodinou, vycházky ven. Vím ale, že musím být odpovědná. Chápu většinu opatření. Omezení pohybu, nošení roušek. Zákaz setkávání více osob. Možná, že pokud bych onemocněla, byl by u mě mírný průběh nemoci. Ale co kdybych nakazila své okolí, dědu s babičkou? Tam už by mohl nastat problém.

Také vnímám, že mnoho lidí má obavu o svou budoucnost, protože nemohou vykonávat svou práci. Nemají výdělky a dostávají se do složité situace, kdy potřebují peníze na bydlení, jídlo a další potřebné věci. Nouzovým stavem je omezeno jejich hospodářské právo na svobodnou volbu povolání a přípravu k němu, jakož i právo podnikat a provozovat jinou hospodářskou činnost.

Tato složitá situace vede mezi lidmi k projevům sounáležitosti. Když vypukla epidemie, byl nedostatek ochranných pomůcek. Lidé se začali zapojovat do pomoci při jejich výrobě a následně rozvozu. Postupně také začali projevovat svoji účast dodáváním potravin záchranářům a dalším lidem, kteří poskytují pomoc v první linii, jakou jsou hasiči a policisté. Bohužel se dočteme také o projevech nesnášenlivosti a agrese. Je to v případech, kdy se okolí obává nákazy a proti lidem ze zasažených oblastí vystupují nepřátelsky.

Když čtu zprávy na internetu, domnívám se, že jako národ vystupujeme spíše odpovědně. Ve většině případů nosíme ochranné pomůcky a dodržujeme další omezení. Jenom se trochu bojím toho, že pokud bude tento stav trvat příliš dlouho, začneme ho brát jako normu a přestaneme být opatrní. Proto doufám, že se podaří nákazu rychle porazit a vrátíme se opravdu k normálnímu životu.

Renáta Mrzenová, 5.B

Obrázky Veronika Vlčková

VOLNÝ ČAS V DOBĚ KORONAVIROVÉ

Částečná izolace od ostatních lidí má, jak se ukazuje, i své pozitivní stránky. Spousta z nás si nejspíš najde čas na věci, které bychom za normálních okolností nestihli. Někteří lidé se na zahrádce s vervou pustili do boje s plevelem a na jeho místo vyseli zeleninu nebo zasázeli květiny. I já jsem se jednoho víkendového dne ponořila ozbrojená kyblíkem a lopatkou do záhonů. Brzy jsem však zjistila, že to nepůjde tak snadno. Nakonec jsem musela záhon důkladně pokropit hadicí, protože půda byla vyschlá tak, že jsem z ní nebyla schopná vytrhnout téměř žádné rostlinky. Nakonec jsem do půdy zasela semínka, ale někde zřejmě byla chyba. Už alespoň tři týdny rostlinky nejeví snahu o vykouknutí nad hlínu. Naštěstí jsem si ale našla i jinou zábavu, ve které jsem zatím podstatně úspěšnější. Naučila jsem se trochu vyřezávat. Zatím jsem se jen jednou řízla, což pokládám celkem za úspěch. Vrátila jsem se také k jedné činnosti, kterou jsem už dlouho nestíhala. Jednou jsem dostala knížku návodů na pletení náramků z bavlnek japonskou technikou kumihimo. Teď jsem ji vytáhla spolu s velkou krabicí bavlnek ze skříně a začala se učit nové vzory. Ráda u vyrábění, ať už pletu náramky, kreslím si nebo maluji, poslouchám audioknihy. Mám taky mnohem víc možností jít ven jen tak na procházku, na kolo nebo se projet na bruslích. Když jsem se nad tím tak zamyslela, zatímco jsem tenhle článek psala, má vlastně současná situace jisté výhody.

Malvína Bruothová

ŽIVOT V KARANTÉNĚ

Když nám zavřeli školy, tak mi to připadalo jako docela dobrá věc. A proč by taky ne? Mělo to trvat jen krátce a taková menší pauza od školy přeci neuškodí. Měla jsem více času pro učení se na testy, které jsme měli psát. Ale i představy o dlouhých dnech strávených s kamarády se rozplynuly hned o týden později, když nás všechny zavřeli do karantény. Najednou jsem nikam nemohla. Nemohla jsem do školy, na kroužky a pomalu ani ven. Spousta lidí podlehla panice, a díky tomu se všechno zdálo ještě horší. Já jsem vše ze začátku ale brala jako novou zkušenost a bylo to vlastně celkem fajn. Mým jediným problémem bylo učení. Nejdříve toho moc nebylo, ale jakmile se všichni profesoři přizpůsobili situaci a úkolů každý den přicházelo skoro stejně jako ve škole, začala jsem mít trochu problémy. K práci jsem se nemohla vůbec donutit. Ni-

kdy jsem neudělala vše v pracovních dnech a učení o víkendu se u mě stalo normálním. A myslím si, že jsem nebyla jediná. Postupem času to pro mě ale začínalo být jednodušší než na začátku, a teď už mi to problém nedělá vůbec. Také jsem si zvykla dělat věci tak, abych se ani v karanténě příliš nenudila. Nuda ale stejně někdy přijít musí a teď u mě byla až příliš často. V domě už pomalu není jediná věc, o které bych nevěděla, a nábytek v mém pokoji se stihl dvakrát přesunout.
S kamarády si sice můžeme volat, ale osobní kontakt přece jen nic nenahradí. Na druhou stranu, naučila jsem se několik nových věcí, jako například rozvrhnout si správně práci. A měla jsem tak dost času, abych mohla udělat to, na co normálně čas nemám. A ještě jedna pozitivní věc se na karanténě najde: konečně si skoro zažíváme ty půlroční prázdniny, které jsme si všichni určitě alespoň jednou přáli.

Kristýna Bartošová

TROCHA KORONAVIROVÉ STATISTIKY

Jediná pozitivní zpráva k této době je, že už se pomalu začínají uvolňovat opatření ohledně šíření viru SARS-CoV-2 (dříve označovaný jako 2019-nCov) a pomalu se začínají otevírat obchody. Již od 18. května se nemusí nosit rouška venku, pouze na místech, kde je více lidí, tedy na autobusové zastávce atd. 1. stupeň nastoupil do školy 25. května po neměnných skupinách 15 dětí.

Číslo R = 1,2 (Číslo R je základní roprodukční číslo. U epidemií pomáhá odhadnout, jak se budou šířit. Čím vyšší je číslo R, tím se nemoc rycheji šíří. Pokud je R menší než jedna, počet nakažených v populaci klesá.)

Zde jsou ještě všechna čísla ohledně koronaviru k 19. květnu

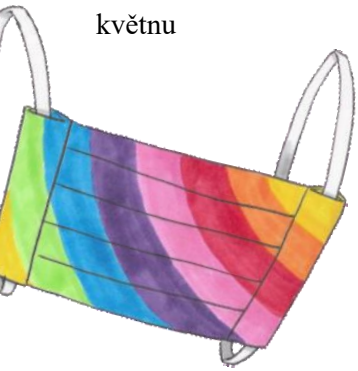

Celkový počet provedených laboratorních testů **363 963**
Celkový počet osob s dosud prokázaným onemocněním COVID-19 (kumulativně za celé období) **8 594**
Aktuální počet hospitalizovaných s onemocněním COVID-19 **169**
Aktuální počet osob s prokázaným onemocněním COVID-19 (včetně hospitalizovaných, bez vyléčených a úmrtí) **2 653**
Celkový počet vyléčených po onemocnění COVID-19 dle hlášení KHS **5 642**
Celkový počet úmrtí v souvislosti s onemocněním COVID-19 **299**

Matěj Kubeš

- https://cs.wikipedia.org/wiki/SARS-CoV-2
- https://onemocneni-aktualne.mzcr.cz/covid-19
- https://www.seznamzpravy.cz/sekce/koronavirus-stopcovid

NÁVOD

JAK VYROBIT OBAL NA SEŠIT

Potřebujeme: papíry A4 (barevné, bílý, černý), lepidlo, lepicí páska

1. Barevný papír přehneme na polovinu.

2. Z černého papíru vystřihneme obdélník, který bude o trochu menší než přeložený barevný papír. Do něj vystřihneme různé tvary.

3. Nalepíme ho na barevný papír.

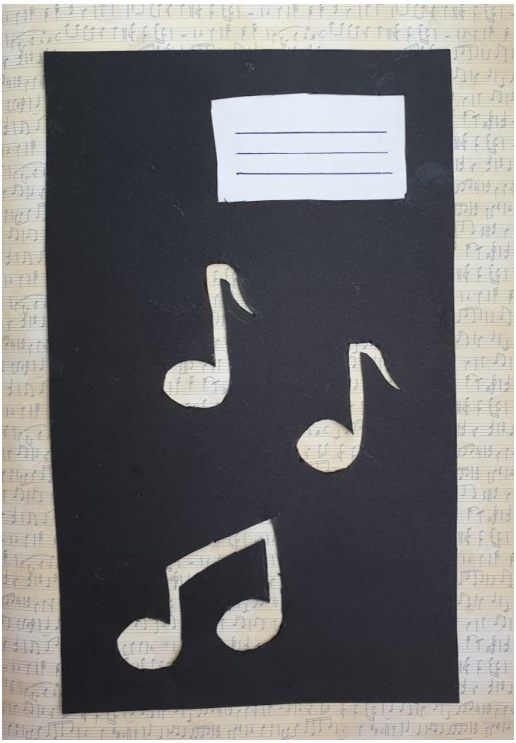

4. Z bílého papíru vystřihneme 2 širší proužky a nalepíme je dovnitř do sešitu (budou se do nich vkládat přední a zadní strana sešitu).

5. Nakonec na přední stranu obalu nalepíme bílý štítek, na který později napíšeme předmět, jméno a třídu.

Pavlína Dvořáková

PŘÍBĚH

HÁDKA

Obrázek: Zuzana Kernerová

Jednoho dne se na stejném keři potkala pakobylka, lupenitka a strašilka. Zničehonic ale začala veliká hádka o tom, kdo se nejlépe maskuje. Tak se dohodly, že se schovají, a ten, koho najdou až jako posledního, bude mít nejlepší maskování. Jelikož byla zima, tak na keři nebyly žádné listy, ale jen samotné větve, takže nejlepší maskování měla pakobylka. Znovu se potkaly v létě, a tak se rozhodly, že se schovají znovu. Ale tentokrát bylo léto a keř měl listy, nejlepší maskování měla tedy lupenitka. Poté se potkaly v listopadu, kdy listy měnily barvy, usychaly a opadávaly. Rozhodly se, že to zkusí ještě jednou, tentokrát měla nejlepší maskování strašilka. Shodly se, že každý má dobré maskování v jiném ročním období, a pro nás z toho plyne ponaučení, že každý je někdy v něčem dobrý.

Nikola Janeba, obrázek Zuzana Kernerová

BÁSEŇ

NEBE

Koukám se na nebe,
vidím tebe.
Koukám se do dálky,
vidím oblaky.
Oblaky jsou barevné,
a neskutečně nádherné,
protože je západ Slunce.
V tu dobu vypadá obloha nejvíc křehce.

A přesto může být ještě křehčí a více fascinující,
svoji největší krásu odhalující.
Když obrní se hvězdami,
vidíme kus vesmíru nad námi.
A každou noc se objeví
a tu krásu nám odhalí.

Aby nás mohla stále fascinovat,
a my na hvězdy znovu ukazovat.

10.4.2020
Obrázek a text Magdaléna Pokorná

KOMIKS

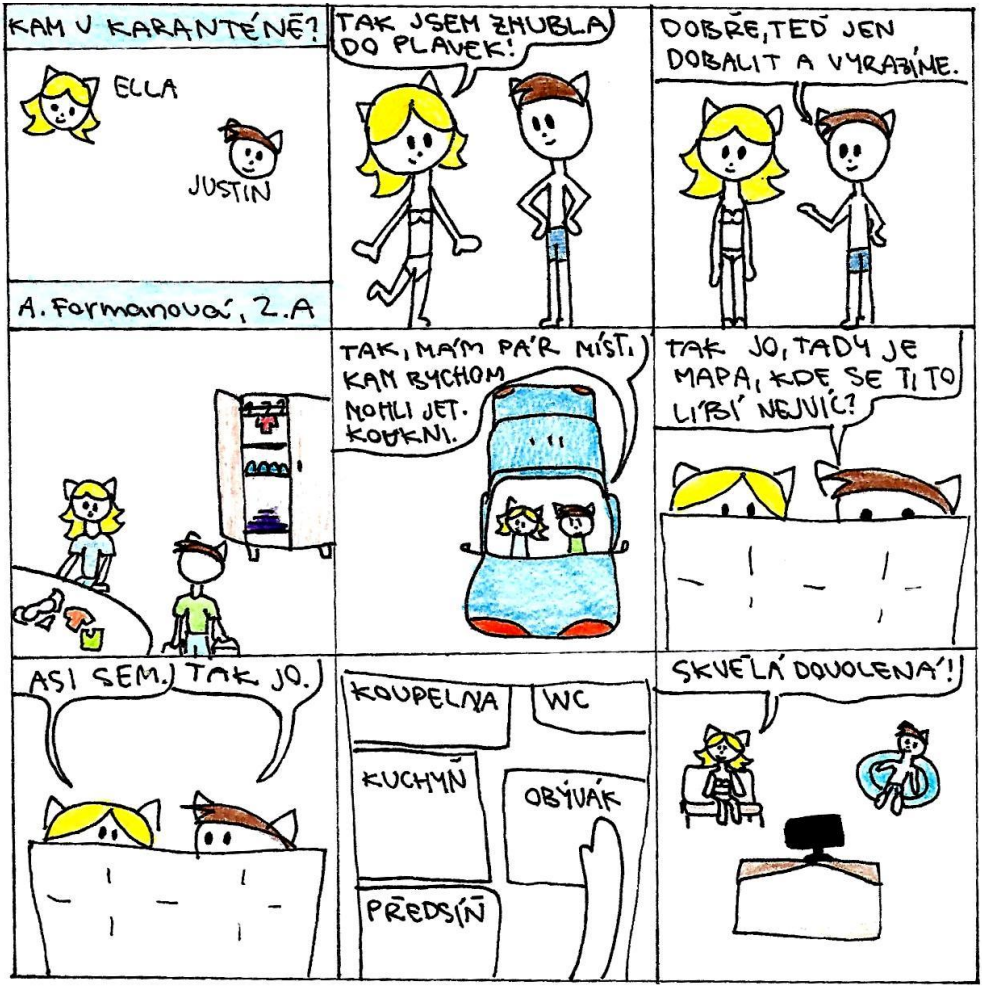
KAM V KARANTÉNĚ?
ELLA
JUSTIN
A. Formanová, 2.A
TAK JSEM ZHUBLA DO PLAVEK!
DOBŘE, TEĎ JEN DOBALIT A VYRAZÍME.
TAK, MÁM PÁR MÍST, KAM BYCHOM MOHLI JET. KOUKNI.
TAK JO, TADY JE MAPA, KDE SE TI TO LÍBÍ NEJVÍC?
ASI SEM.
TAK JO.
KOUPELNA
WC
KUCHYŇ
OBÝVÁK
PŘEDSÍŇ
SKVĚLÁ DOVOLENÁ!

NAJDETE NÁS I NA:

HTTP://GYMNCHOD.CZ/SKOLNI-CASOPIS-KOMPOT/